

om man ganske rolig skal blive ved det, som nu er Forudsætningen. Derfor har det Lovforslag, som hermed forelægges, en midlertidig Karakter.

Det kunde have været naturligt i et saadant Forslag at indføje Bestemmelser om Genoprettelse af Nævn, hvor Nævnene allerede er faldet bort. Mit Parti skal selvfølgelig gerne, hvis der viser sig nogen Mulighed for en saadan Udvidelse, gaa med dertil, men vi anser i Øjeblikket et Forslag om en saadan Udvidelse for haabløst, vi gaar ud fra, at man kun vil risikere at faa en saadan Bestemmelse stemplet som et urimeligt eller uigennemførligt Krav, hvad der ikke med nogen som helst Grund vil kunne siges om de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget.

Set fra et Grundejersynspunkt kan det maaske siges, at Grundejerne ved dette Lovforslag vil blive daarligere stillet i de Kommuner, hvor Nævnene allerede er bortfaldet, og hvor man er inde i Ekstra-aaret, end i de Kommunerr, hvor Nævnene i Øjeblikket findes, i det kommende Aar og i de Aar, for hvilke Forlængelse besluttes i Henhold til Lovforslaget, idet Grundejere i de sidstnævnte Kommuner kan faa Huslejeforhøjelser, medens de vil være afskaaret derfra i de Kommuner, hvor Nævnene er bortfaldet, og hvor der i det følgende Aar ikke maa ske Husleje-forhøjelser eller Opsigelser. Skulde der imidlertid vise sig nogen Mulighed for en Løsning her, er det en Selvfølge, at ogsaa vi med Glæde gaar med dertil, men der er ikke stor Sandsynlighed for, at de nuværende Byraad, der har ladet Nævnene bortfalde og har afskaffet Huslejevogvningen fuldstændig, officielt vil erkende, at det er en Fejl, og foretage et Tilbage-skridt ved at gaa til Genoprettelse af Nævn, selv om de fik Adgang dertil, og selv om de muligvis maa erkende, at det var en aabenlys Fejl, at man gik bort fra Nævnet; men i 1925 skal der jo være Byraadsvalg, og det kunde da tænkes, at de nye Byraad vilde tage et andet Standpunkt og Adgang hertil aabnes ogsaa ved dette midlertidige Lovforslag.

Under Forhandlingen om Boliglovgivningen i Fjor fremhævede jeg, at Socialdemokraterne under de daværende usikre Forhold fandt det uforsvarligt at fastslaa, at Boligforordningerne skulde ophæves fuldstændigt i Løbet af 2 eller 3 Aar, senest 1925 og for Københavns Vedkommende 1926. Det har vist sig, at de Betænkeligheder, jeg den Gang gav Udtryk for, var fuldt ud berettigede. Det Standpunkt, at al Boliglovgivning skulde ophøre 2 til 3

Aar frem i Tiden, kunde selvsagt ikke underbygges med noget som helst, det kunde kun baseres paa et rent personligt Skøn, som der i Virkeligheden ikke kunde føres noget som helst positivt Bevis for. Den nugældende Lov, som blev vedtaget for et Aars Tid siden, er jo baseret paa den Opfattelse, at der vilde komme en Nedgang i Konjunkturerne, og at Udviklingen vilde gaa i Retning af mere normale Forhold, især mere normale Prisforhold, men nu er det aabenlyst for enhver, at Udviklingen er gaaet i stik modsat Retning, vi er kommet ind i en Tid saa vanskelig, at der vist ikke er nogen, som for et Aar siden havde drømt om, at man herhjemme skulde opleve noget saadant, og det er derfor indlysende, at det vilde være uforsvarligt at fastholde det for et Aar siden tagne Standpunkt, at Loven absolut skulde falde bort i 1925 helt og holdent eller senest i 1926 for Københavns Vedkommende. Dertil kommer endnu, at Valutamisøren, og hvad deraf følger, forøger Bolignøden eller i alt Fald hemmer Bestræbelserne for dens Afhjælpning i meget høj Grad. Den nuværende Valutasituation medfører nemlig, at Laanene formindskes eller maaske i mange Tilfælde helt umuliggøres, at Obligationskurserne er faldende, og at den højere Diskonto forøger Omkostningerne uoverkommeligt. Alt dette virker med til at forøge Bolignøden og yderligere stramme Forholdene. Nu har Erfaringerne jo ogsaa tilstrækkelig vist, at Boliglovens fuldstændige Ophør ikke skaffer flere Boliger, saaledes som man tidligere fra enkelte Sider meget stærkt fremhævede. Det kan nemlig godtgøres, at disse Forventninger ikke er slaaet til. Ser man paa de enkelte Byer eller det Faatal af Kommuner, der har ophævet Boligloven, og hvor der altsaa efter disse Profetier nu skulde være et Boligbyggeri i Gang, er dette ikke Tilfældet. Derimod har det vist sig, at Boliglovgivningens fuldstændige Ophævelse skruer Lejen op og trækker Boligstandarden nedad. Alt taler saaledes for en midlertidig Forlængelse af de nugældende Bestemmelers Gyldighed, hvor disse endnu ikke er ophørt, og for et Arbejde paa, saa vidt muligt, at skaffe faste Forhold til Veje for Fremtiden.

Der kunde i Grunden fremsættes videregaaende Ønsker, end her er sket, men vi har holdt os til det mest paatrængende, det absolut nødvendige. Fra de store Lejersammenslutningers Side er der ogsaa rejst stærke Protester imod, at man lod de nuværende Bestemmelser bortfalde. Og lad mig yderligere fremhæve, at den højt-